

Slag av anläggning		Kraftstationer, som uteslutande eller till största delen äro disponerade för storindustri och städerna		Kraftstationer, som uteslutande eller till väsentlig del äro disponerade för landsbygdens borgerliga behov och småindustri		Samtliga kraftstationer	
Strömart	Drivkraft	Antal st.	Installerad effekt hkr.	Antal st.	Installerad effekt hkr.	Antal st.	Installerad effekt hkr.
Växelström..	Vatten	5	80 500	23	3 465	28	83 965
	Värme ¹	11	11 410	—	—	11	11 410
	Summa	16	91 910	23	3 465	39	95 375
Likström.....	Vatten	1	529	13	159	14	688
	Värme	3	683	—	—	3	683
	Summa	4	1 212	13	159	17	1 371
Summa		20	93 122	36	3 624	56	96 746

Den utan jämförelse största kraftstationen är Porjus. Kraften därifrån användes så gott som uteslutande för industriella behov, i det att enfaskraften levereras till de elektriskt drivna järnvägarna och trefaskraften användes dels för gruvdriften vid Kiruna och Malmberget, dels för elektrokemiska anläggningar i Porjus. Den näst Porjus största kraftstationen är Sikfors. Huvuddelen av kraften därifrån disponeras av A.-B. Ytterstfors-Munksunds anläggningar, Karlsviks järnverk och Karlshälls träsliperi, invid Luleå. Återstoden levereras till Luleå stad samt till Norrfjärdens elektriska kraft A.-B., vars kraftstation Norrfjärden tills vidare nedlagts. Om man vidare bortser från Loussavaara-Kirunavaara A.-B:s ångkraftcentraler i Kiruna och Malmberget, vilka äro reservanläggningar för gruvdriften, så äro samtliga övriga kraftstationer tillkomna för det borgerliga kraftbehovet samt för hantverk och småindustri inom länet.

Å kartan, bilaga 1, äro kraftstationernas lägen angivna. Vid varje station finnes ett nummer, som hänvisar till tabellen, bilaga 2. Ävenså äro å kartan inritade de högspänningsledningar, som utgå från de olika kraftkällorna.

I jämförelse med Norrland i övrigt har likströmssystemet funnit tämligen ringa tillämpning i Norrbottens län. Om man vidare bortser från den industriella distributionen och järnvägs elektrifieringen från Porjus Kraftverk, så kan man fastslå, att hela Norrbotten är enhetligt elektrifierat med trefas växelström om 50 perioder.

Vad systemfrågan vid val av spänning beträffar, har man genomgående tillämpat det s. k. tvåspänningssystemet vid landsbygdsdistributionen. Vid bygdenäten har man använt en rätt hög spänning, 20 000 eller vanligtvis 10 000 volt, och de till bygdeledningarna anslutna transformatorerna transformera spänningen direkt till lågspänning, 380 eller 220 volt.

Spänningen 380 volt förekommer oftare än 220 volt, i det att c:a 2 500 turbinhästkrafter eller c:a 55 % distribueras med 380 volt mot c:a 1 900 turbinhästkrafter eller c:a 45 % med 220 volt.

¹ Här i ingå även 8 st. sågverk, för vilka uppgift om strömart saknas.